

Tomáš Rybička

malíř malující své obrazy hlavou

Tomáš Rybička se narodil 11. září 1986.

Od narození žije s těžkým motorickým postižením. Nemůže chodit ani mluvit, přesto se svým hendikepem kreativně pracuje. S nadhledem, někdy až tvrdohlavě, hledá i malé kroky k tomu, aby se v životě mohl realizovat a smysluplně žít.

S takovými motorickými (ne)možnostmi je každá činnost fyzicky náročná. A to i malba obrazu štětcem upevněným v čelence na hlavě. Pro originálního malíře i jeho okolí však znamená silný prožitek.

Tomáš je člověk plný silných myšlenek a přání, které by rád hlasitě volal k celému světu... Jenže to bohužel nemůže, to mu nebylo dáno. Přesto volá! Volá jinými prostředky a jedním z nich je právě malba.

Baví ho život. Má přátele, zdaleka ne pouze z okruhu lidí s hendikepem. Je neobyčejně vtipný, vnímavý k lidem i svému okolí.

Překvapivě miluje adrenalinové situace, jet na vozíku z kopce, na lodi po rybníce, v zorbingové kouli po Vltavě, v horolezeckém úvazu lézt na stromy, zvládat maratony, chodit na koncerty, festivaly, letět balónem. Zkrátka prožívat s radostí obyčejné i neobyčejné chvíle.

Tomáš pochází z Vysokého Mýta, kam jezdí za svojí rodinou. Více než 30 let využívá služeb Domova pod hradem Žampach, kde žije i tvoří své obrazy.

Maluje asi 20 let. Začal kdysi v Hamzově léčebně v Košumberku, kde mu hlavový držák štětců i jiných alternativních pomůcek vyrobili. Všechny obrazy vznikají vždy s pomocí asistenta. Těch se za ty roky u výjimečného malíře vystřídalo několik.

Tomáš pohledem očí vybírá štětce a také barvy. Ty mu asistent dává na paletu. Malíř si je pak sám nabírá i míchá a nanáší na plátno držené asistentem. Tahy jeho štětce po plátně jsou nenapodobitelné. Každý bod na plátně je vydřen silou jeho vůle.

Měl již hodně výstav, v Letohradě, Žamberku, Žampachu, Košumberku, Soběslavi, Svitavách, Pardubicích v kavárně Slunečnice, v Brně či dokonce v Praze v parlamentu.

Vystavoval i několikrát v rámci společných výstav, například na Kampě v Sovových mlýnech. Pelhřimovským Muzeem kuriozit byl vybrán a zapsán do České knihy rekordů jako jediný malíř, který maluje hlavou.

V roce 2017 se Tomášovi a jeho týmu podařilo dokončit **krátký hraný film TOMÁŠ**, kde pomocí sebevyjádření se malbou vypráví svůj nelehký, přesto obdivuhodný postoj k životu. Film je krátký a svojí výmluvností oslovil tisíce lidí. Tomáš silně prožil, že právě o něj má svět zájem.

Tento snímek vyhrál cenu za **Nejlepší film na mezinárodním filmovém festivale Mental Power Prague Film Festival 2017**. V roce 2024 pak získal hlavní cenu na filmovém festivalu v Austrálii a uspěl i ve Francii.

Kromě filmu vznikl rovněž **kalendář** plný reprodukcí umělcových obrazů. Ten visel a možná stále ještě visí v 300 rodinách. Tento zajímavý počín **přinesl mimo seberealizace i finanční obnos, který Tomáš neužil jen pro sebe. Díky němu podpořil též studium malého chlapce z Indie v projektu Adopce na dálku.**

Tomáš stále hledá, a to jak témata pro svoji tvorbu, tak i své místo v životě. Hledá, kde by jednou mohl možná žít ještě přirozenějším a normálnějším životem.

Držme Tomášovi palce, ať stále nachází nová témata a ať vznikají nová díla zobrazující výjimečnost a krásu světa tohoto jedinečného malíře.